

דרך המהשבה

הגליון לדרכי החינוך, העצמת האישיות ועצות נפלאות
עפ"י תורתו ודרכו של הרה"ק מפיאסצנא הי"ד זי"ע

גליון רנ"ז
שובבי"ם ת"ת א'
ויחי תשפ"ד

פתיחה:

תכונה בהיכלי הישיבות הקדושות והכוללים. 'שובבי"ם ת"ת'. המילה שמחדירה אורה של התעלות והתרוממות הרוח, אורה שמכניסה להילוך גבוה את כל באי היכלי הקודש לקבלת עול מלכות שמים והרהורי תשובה. כרזות ופרומים מודבקים על קירות הפרוודורים והמעברים, 'מבצע שובבי"ם ת"ת' הייחודי לשנה זו, אורה של 'מצב' נעלה, משחו גדול קורה כאן.

תחרות ה'שעות רצופות' עומדת להיפתח וכל טובי המתמידים עומדים כבר ב'היכון' לקראת תחילת השבוע הקרוב, לצבור את מירב השעות הרצופות שהם התיקון הגדול ביותר לשובבי"ם, כפי שרכני הישיבה מבארים להם בטוב טעם, בתקוה ובהפעלת היצירתיות הנצרכת לכך שגם התלמידים המתקשים ברציפות ההתמדה במשך השנה כולה יצליחו לעמוד באתגר הלא פשוט שבפניהם.

בשבועות הקרובים בס"ד נלווה את מיודעינו 'הלל וגודל' במסלול העבודה האישיית שכל אחד מהם עבר במקום לימודיו, הנקודות עליהן הם עמדו והדרך שהם חוו, נחווה את הדברים אתם יחד ונלמד מהם כיצד נכון להעביר את הימים הקדושים הללו ואולי גם כיצד להימנע מדברים שאינם בדרך העולה למקום אשר בחר ה'.

*

פרק א'

השנה זה יראה אחרת

וקץ נמיכיות של החול, הכני גוונא של השוכא נאכקיס עתה כך כשלא סעודות. משל לכן מלך שנגזר עליו להרחיקו מעל אביו ולהשליכו אל הסוהר, אז כנגע האחרונה קודם שנפרד מאביו מקרב הוא את עלמו יותר אל אביו, דוחק ומתקרב, אוחז ומחזק, מהענג ומחגעגע, ומחוך הענוגה ופחה לועקת הנפש ממעמקים. גם כי אלך בניא אלמות לא אירא רע כי אתה עמדי, הידים כמעט רועדות ומחפשות, אתה עמדי, אחזתיו ולא ארפנו'.

בני עליה רבים מתאספים ובאים לשמוע בעת ההיא את דבריו חוצבי להבות אש של המרא דאתרא, דברים המעוררים באורה הנפלאה של החושך הגשמי והאור הרוחני המשמשים יחדיו ומשלימים זה את זה, דמעוות של הרהורי תשובה ותיקון המעשים נגרים מעיני הנאספים וההתעוררות גדולה עד מאוד.

בשב"ק זו שפוחתת את ימי השובבי"ם הקדושים ההתעוררות גדולה ומתעצמת שבעתיים. 'הימים קדושים הבאים לקראתנו לשלום המה ימים המסוגלים ביותר לתיקון העבר, לנקות ולשטוף את כל הזוהמה שהבאנו את עצמינו אליה מחמת המעשים שאינם לנחת רוח לבורא ית"ש'.

הימים הללו בהם אנחנו מתחילים לקרא את מעשה שיעבוד מצרים, את הצרות הנוראות שעברו אבותינו הקדושים באותן רד"ו שנים של שיעבוד מצרים, היו במטרה לנקות את מצרים מכל ניצוץ קדוש שהיה בו, ואז לנקות את עצמינו מכל הרפש והטיט שנדבק בנו, המצב של העבדות והשיעבוד לכל תחלואי זוהמת מצרים, ולהיגאל גאולת עולם ממצב של העבדות לחרות עולם ומשיעבוד לגאולה שלימה.

כל אחד מישראל עובר את התהליך הזה ממש בנשמתו בימי חייו, ימי הירידה לגלות והשיעבוד לגשמיית העולם, החיבור החזק והאמיץ לכל מיני עניינים שהם היפך רצונו של מקום, גם אם הם מותרים על פי התורה רק אינן לרצון לפניו יתברך שמו, ומכל שכן וקל וחומר אם הם גם אסורים על פי התורה הקדושה.

שעת דמדומי חמה של שבת קודש פרשת ויחי בבית המדרש 'תפילה לה'. בית המדרש חשוך כמעט לגמרי, למעט נורה קטנה בקצהו. בדרומו השולחנות סדורים לסעודה שלישית 'רעוא דרעוין'. הקהל מתיישב לאיטו, המרא דאתרא של בית המדרש פותח בזמירות, הקולות עולים ומתגברים, עולים ומשתפכים 'לא אירא רע כי אתה עימד'.

ולמה זה ננסה לתאר בעצמינו את האורה המיוחדת אם כבר עשה הרה"ק מפיאסצנא הי"ד זי"ע את המלאכה עבורנו בטובו במילותיו הקדושות המרוממות (הכשרת האברכים פרק ד'):

'אלל ד' ית' כחוב ישת חושך סתרו, אור אמתי הוא, וחושך הוא לפי השתתנו הפשוטה, השגת עולם הזה, שאין העולם ואנשיו משיגים את

כמו כן יכולים לזכות כהיום, בימינו אלה להשתחרר מן העניינים הדבוקים בנו בצורה בלתי נשלטת כביכול, ההרגלים וההנהגות שאנו פועלים בהם בניגוד לרצוננו האמתי אל ללא הצלחה להשתחרר מהם,

אורו ית' הרב, בטל העולם ומלואו לפניו ית'. וכיון שזה מעת לעת שלם שאתה מתרחק מן העולם הזה ומתקרב אתה פסיעה אחר פסיעה אל בחי' הא' שעתא דבי רעוא ראוון העליון, במוחך ובלבך אף בחושי גופך, מוכרח גם גופך בפועל ממש לשבת בחושך, גם לבד וגם עיניך לא יראו

כבר עולם ודברי העולם לפניכם. ד' מסתתר בחושך, ואחר חיפוש ובדיקה שכל השבת באת אל הערפל אשר שם האלקים, בהשת ומלאת את שאתה נפשך. מתקרבת היא אליו ונמסה בקדושתו. כל החדר מלא מפמליא של מעלה, ואתה דוחק את עצמך דרך כל פמליא הקדושה אל הודש הקדשים, משתוקקת נפשך להכנס לפני ולפנים ולבא אל המקום אשר שם האלקים, אחזתיו ולא ארפנו.

ולו ידעת כי תישאר כן גם תמיד, כי אז היתה נפשך שמה שמחת עולם, אבל נזכרת שבעוד רגע יליקו נרות, ושוכ תיפול לימות החול, ונפשך מרה לה, איך תיפול מן חושך שמים ערפלי טוהר, לחושך מצרים, חשכת הלכות, לרת הגוף והנפש גם יחד, תרעד ותתרגש. את שתיהן אתה מרגיש עתה, קץ הימין וקץ הימים מרום קלו של הקדושה

בימים הללו שבני ישראל ראו ניסים ונפלאות שבסיומם עמדו למרגלות הר סיני ופסקה זוהמתם, יצאו לחרות עולם מכל הזוהמה שדבקה בהם במצרים, והגיעו למצב העליון של אדם הראשון קודם החטא, כמו כן יכולים לזכות כהיום, בימינו אלה להשתחרר מן העניינים הדבוקים בנו בצורה בלתי נשלטת כביכול, ההרגלים וההנהגות שאנו פועלים בהם בניגוד לרצוננו האמתי אבל ללא הצלחה להשתחרר מהם, ימים אלו הם הזמן, תקופה נפלאה זו היא העת המיוחדת שהאיר לנו השי"ת בגלות האחרון ובימים האפלים הללו שאור ה' מתכסה ונעלם מאתנו לפני גילוי אורו הגדול של משיח צדקנו, להגיע למצב של חרות עולם, להגיע למצב של שינוי הרגלים ועמידה חזקה על הדרך הנאותה והרצויה לפניו יתברך.

חזקו ואמזו בני עמנו הנכונים לצאת לקרב וללחום מלחמת היצר בחרב וחנית בצלותא ובעותא, הבה נשפוך דמעות כמים לזכות לנצל את הימים הללו באמת ובתמים, שכל אחד מאתנו יזכה לעמול ולהתחזק כצור החלמיש נגד הניסיונות העומדים בפניו, האזור האישי שלו בו הוא מתמודד, ולהגיע לסיום ימי השובבי"ם הקדושים צח ונקי בנשמה טהורה ללא מסכים וללא מבדילים, חופשי מהרגלים רעים ועניינים שאין לו שליטה חזקה עליהם.

המרא דאתרא סיי"ם את דבריו המעוררים (שרק עיקרי הדברים נכתבו כמובן מפני חוסר המקום...), עיני הנאספים לחים היו מן הדמעות שזלגו מעיניהם מהתרגשות והשתוקקות לזכות סוף כל סוף השנה הזאת לפחות להשתחרר מכל ההרגלים הלא נכונים שהתרגלו בהם כל השנים עד הנה ולהתקרב אל השי"ת באמת ובתמים.

גם הלל היה שם בין היושבים על אחד הספסלים בין כמה וכמה בני תשחורת, הוא הרגיש התרוממות עצומה בשעה זו והוא החליט ש'השנה זה יראה אחרת'. אחרת משנים קודמות בהם הוא לא ידע במה להתמקד ועל מה לעמול, הוא השתף אמנם במבצעי השובבי"ם בישיבה אך עד השנה הוא לא ירד לסוף כוונת הענין שבעבורו משקיעים כל כך בלימוד השעות הרצופות. היום הוא כבר

מבין והוא ישתף בהם מתוך עומק המחשבה והרגשת הלב שלימוד הרצופות נועד לשבר את ההרגלים של ההפסקות הרבות בדרך כלל באמצע הלימוד וככל שהלימוד רצוף יותר כך קדושת התורה משפיעה על נשמתו יותר ונוסכת בו כוחו לעמוד במלחמתו האישית בענייניו הצריכים שינוי.

'השנה אני ינצל את הימים הללו באופן הטוב ביותר' חושב הלל בליבו. אני לא יהיה באותו מצב אחרי השובבי"ם, אני יהפך לאיש אחר. אני אהיה קדוש ונקי, קרוב להשי"ת ונהנה מזיו שכינתו כאן כבר בעולם הזה.

כך הוא הופך במחשבתו שוב ושוב, מתרגש מעצם ההרגשה הנעלית שהוא מרגיש כעת, הוא שמח ודומע יחד, הוא בטוח שהוא יצליח לעמוד במשימה הגדולה ש'הפעם זה יראה אחרת' ואחרי השובבי"ם הוא יהיה כבר במצב עליון וגבוה עד מאוד, כי הרי הימים הם ימי יציאת לחרות עולם כמו ששמעו אך כעת.

האור נדלק, שבים לעולם הזה, ברכת המזון ותפילת מעריב בהתעוררות גדולה כיאות למעריב הראשון של ימי השובבי"ם הק' שזה עתה נכנסים לעולמנו הזה.

*

אחרוני המתפללים בבית המדרש 'תפילה לה' עוזבים את בית המדרש במתינות, אחרי אמירת פסוקי 'ויתן לך' ושיחה נעימה של חברים, גם הלל יוצא עמוהם אל הרחוב בדרך המובילה אל מקום מגוריו, הם פוסעים בניחותא ומנסים לשמר את האור וההרגשה הנעלית שחוו אך לפני כשעה יחדיו בבית ה', כשעל פניהם חולפים בני תשחורת אחרים בכיוון הנגדי שבים מבית המדרש אחר שבקרבת מגוריהם, כדרך גוברין

יהודאין מאחלים הם 'אגוטע וואך' לבבי אלו לאלו, כשעיני שני הידידים נפגשות זה עם זה בהפתעה גמורה. נכון, היה זה 'גודל' מיודעינו, הוא שב מסעודה שלישית בבית הכנסת בו מתפלל אביו בדרכו לביתו להבדלה.

חיוך ענק נמתח על פני שני הידידים כשהם נפרדים מהקבוצה אתם הם הולכים ונעמדים בקרן הרחוב להחלפת רשמים ולשיחה קצרה לבבית. 'איך היה ה'שלוש סעודות' שלכם' - שואל גודל את הלל.

מרומם ומרגש עד מאוד - כך הלל ומתחיל לחזור בפניו את עקרי הדברים ששמע זה עתה מהמרא דאתרא, והוא אף שיתף אותו בהחלטה האישית שלו בעקבות הדברים ששמע. 'אני החלטתי בהחלטה גמורה וחזקה שאני אחרי השובבי"ם הזה לא יהיה אותו הלל שאני עכשיו בתחילת הימים הללו' ברור לי ש'השנה זה יראה אחרת', אני אעלה ואתעלה אתנקה ואצא לחרות עולם מכל המצבים שלי שאינם לרוחי כל הזמן, - השנה זה יראה אחרת' - הוא מרחיב ומתלהב ומסביר שוב ושוב לאזני 'גודל' המאזין לו בקשב רב.

אני ממש שמח ומתרגש אתך יחד על הזכות העצומה שלך שאתה במצב כל כך נעלה ומרומם - אבל, אוכל לשאול אותך שאלה? בודאי - שאל גודל שאל.

אתה תהיה בסוף השובבי"ם אדם אחר - במה זה יתבטא למעשה? תוכל להצביע על ענין מסויים שתשתפר בו?

מה זה נקרא - עונה הלל בהתרגשות שלא כדרכו - אני אהיה אדם מרומם ונקי, אני אהיה משוחרר מכל ההרגלים הרעים שלי, בקיצור

אדם אחר לגמרי - תשובה מספקת?

ממש לא - מנסה גודל להשיב - קצת לא נעים לו מהמצב שהוא כביכול מצנן את התלהבותו של הלל, אבל בידידות הנפלאה שלהם הוא מוכן להסתכן לטובתו של הלל לפי דעתו. - כלל גדול למדתי מרבותי - כל מצב נעלה וכל התרוממות נפש שאדם חווה אין לה קיום לאורך זמן, ההרגשה הנעלית מתפוגגת והתחושה מהמצב הנעלה בו הוא היה לא נשאר לתמיד, ולכן חובה למקד ולפרט באותה עת בפרוט גמור ובירידה לפרטים הכי קטנים איך ובמה השינוי יחול,

באיה ענין הוא יתמקד ואיך הוא רוצה לראות את עצמו לאחר התקופה. תנאי בל יעבור הוא בהצלחה לשמר את ההתרוממות הנפש ובתועלת האמתית שתבא ממנה, נקודה אחת יסודית ומרכזית שתוכל להראות באצבע 'זה השינוי שעשיתי', ההתעלות שזכיתי להרגיש באותו סעודה שלישית היה מקור להניף אותי תנופה למעלה ולהשאר שם ולא לחזור לאותו מקום שהייתי בו למרות הדמיון ש'השנה זה יראה אחרת'. **כל זמן שאין לך נקודה ברורה להראות לעצמך במה אתה משתנה הכל ישוב למקומו הראשון ואז בשנה הבאה תבטיח שוב ש'השנה זה יראה אחרת' - וחזור חס וחלילה.**

'איזה נס שפגשתי בך - ממש השגחה פרטית וחסד ה' שבחמלתו עלי הזמין לי אותך ככה בהפתעה ולהעמידני על הדרך הנכונה והברורה בדרך להצלחתי להגיע למחוזות נעלים יותר, אמנם זה קצת מוריד לי את הדמיון המפותח שדימינתי את עצמי לאחר השובבי"ם כמלאך בעולם הזה, ובהדרכה שהדרכתני אני לא יתקן אלא נקודה אחת אבל בצורה ברורה וחדה אבל יישר כח לך על גילוי הלב. ועכשיו השארת לי את השיעורי בית הדחופים כל זמן שהברזל חם והלב מתרגש להחליט איזה ענין אני מחליט לעמול עליו ולתקנו במשך השבועות הקרובים - ועכשיו אני יכול להבטיח לעצמי באמת ש'השנה זה יראה אחרת' - אגוטע וואך!!!

ברכת מזל טוב נאמנה מעמוק הלב

להאי גברא רבא וחסידיא צנמ"ס הגאון הגדול
הרב גמליאל רבינוביץ שליט"א
מחבר הספרים 'גם אני אודך ופרדס יוסף החדש'
לרגל אירוסיתו הצוה"ח עב"ג
הבחור החשוב המופלג בתו"ש מבחירי ישיבת מיר המעטירה
הרב נפתלי שוורץ שליט"א
בן הרה"ג רבי יצחק שליט"א
יה"ר שיזכו לבנות בית נאמן בישראל מתוך רוב נחת דקדושה

להמשך כבוד והתייעלות בנושא המאמר וככל נושא באור תורת הרה"ק מפיאסעלנא הי"ד זיע"א ניתן ליכור קשר ככתובת המאורפת